

Activități în Cercul de lectură

Prof. Melinte Mihaela
Colegiul Tehnic „Traian Vuia” Galați

Cercurile de lectură sunt activități care își propun să-i determine pe tineri să citească, sau să reconcilieze relația lor cu cartea. Devin astfel activități de mediere culturală, menite să reducă distanța dintre elev și sursa de informație. Aici lectorul are responsabilitatea interpretării sale și a demersului propriu de înțelegere. Interpretarea este rezultatul unei negocieri între conținuturile cărții și tot ce există în mintea cititorului (amintiri, fantezii, lecturi anterioare, întrebări, curiozități, cunoștințe etc.).

Primul moment: Anagrama

În deschiderea atelierului am exploatat resursele creative ale anagramei, ca un moment de încălzire. Am "aruncat" pe flipchart câteva litere (acele litere colorate din plastic care au pe spate magnet) și am cerut elevilor să le combine, astfel încât, să rezulte un cuvânt care să conțină toate literele oferite: E, C, L, O, R, T Se va forma cuvântul **lector**, care va fi înscris pe tablă sau pe o coală albă.

Al doilea moment: Ascultă povestea!

Pentru că am încheiat la clasa a IX-a Unitatea *Iubirea*, am decis ca primul Atelier să fie dedicat *iubirii*, și mai ales iubirii la prima vedere. Cel mai potrivit text pentru o astfel de temă mi s-a părut povestea scrisă de Gabriel Liiceau, numită *Crinii din clasa întâi de liceu*, care face parte din colecția *Povești de dragoste la prima vedere* (autorii fiind Gabriel Liiceanu, Adriana Bittel, Ana Blandiana, Nicolae Manolescu, Ioana Pârvulescu), Editura *Humanitas*.

Am citit pentru început toată povestea *Crinii din clasa întâi de liceu*. Elevii au observat că povestea cuprinde frumusețea unei parfumate amintiri, presărată cu inocență, umor și visare.

Tema acestei povești a stârnit mari neliniști în sufletul adolescenților, căci oricine este ispitit să se întrebe dacă a trăit oare așa ceva.

Al treilea moment: Creează și tu!

Elevii au fost încurajați să scrie despre o astfel de poveste de iubire (dragoste la prima vedere), reală sau imaginară, pornind de la următorul incipit preluat din povestea scrisă de Liiceanu:

M-am îndrăgostit la 14 ani. Totul s-a petrecut pe neașteptate. Bănuiesc că intrând în viață, ne îndrăgostim întotdeauna de un șablon. Șablonul meu era blond, avea ochii verzi și restul nu mai conta...

Am citit în adunare, / Ce scrisese fiecare...

Cosmin a scris:

M-am îndrăgostit la 14 ani. Totul s-a petrecut pe neașteptate. Bănuiesc că intrând în viață, ne îndrăgostim întotdeauna de un șablon. Șablonul meu era blond, avea ochii verzi și restul nu mai conta. Cum s-o cuceresc? Din banca în care mă aflam îi puteam vedea năsucul simpatic și gropița din obraz. Aveam acasă în sertarul mobilei din sufragerie o casetă cu fotografii vechi. Portrete ale unor oameni, despre care mama îmi spunea că reprezintă trecutul nostru prețios. Fețele acelea inocente cu ochii limpezi și veseli mă fascinau. Așa arăta ea, colega mea. Din când în când, în timpul orelor părul ei mătășos se mișca, iar ochii ei mereu vioi mă fixau cu o privire de smarald și îndată pulsul începea să-mi crească, iar roșeața obrazilor era evidentă. Îi trimiteam bilețele scrise cu pixul parfumat. Întâlnirile din pauză și drumul alături de ea pe holurile liceului deveneau o evadare sublimă în lumea emoțiilor curate.

Al patrulea moment: Posibilul cititor

Am definit apoi noțiunea de lector, i-am întrebat pe copii cui ar putea fi destinată povestea lor, ce fel de lector ar citi povestea scrisă de ei, cine ar fi primul cititor al textului lor. E posibil ca primul cititor al ei, pentru că ei, creatorii. Astfel, primul tip de lector al cărții ar putea fi LECTORUL „ALTER EGO”.

Pe rând au fost identificate și celelalte tipuri: LECTORUL VIZAT sau DESTINATARUL, LECTORUL PREZUMTIV, LECTORUL REAL (EMPIRIC) etc.